

РЕШЕНИЕ

№ 5222

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 05.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3596** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 122, ал. 3, вр. ал. 1 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по искова молба от Д. Д. Н., с която е предявила срещу ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ иск за обезщетяване на имуществени вреди, в общ размер на 4 800 лева, заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, за това, че през периода от 25.02.2020 г., до 13.04.2020 г. не е била допусната да изпълнява длъжността „началник“ на Отдел „Вино“, Дирекция „Селскостопански пазари и механизми“, след като е била възстановена на тази длъжност с влязло в законна сила на 14.02.2020 г. съдебно решение.

В съдебно заседание ищецът не се явява. Исковата молба се поддържа от упълномощен адвокат, който, без да изменя основанията, заяви воля за изменение (намаляване) размера на иска – за общо 3 770 лева (2 305 лева на месец), позовавайки се на представено от страна на ответника (л. 32 от делото) Извлечение от Заповед № 03-РД/857, от 25.02.2019 г., видно от което на Д. Д. Н. е била определена основна заплата от 2 305 лева. Адвокатът претендира и разноски за водене на делото, съгласно представен списък. С протоколно определение от 05.10.2020 г. Съдът допусна изменение на исковата претенция, съгласно дефинираното по – горе.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва исковата молба с представения писмен отговор и в съдебно заседание, след като признава (не оспорва) релевантните за случая факти и обстоятелства и счита, че периодът за обезщетяване следва да бъде

от 25.02.2020 г., до 12.03.2020 г., понеже заповедта за възстановяване е издадена на 13.03.2020 г., независимо от това, че е връчена на 13.04.2020 г.; не се противопоставя на изменението на иска; желае юрисконсултско възнаграждение; не възразява за прекомерност на адвокатското такова.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за безспорно установено от фактическа страна следното.

Д. Д. Н. е заемала по служебно правоотношение длъжността „началник“ на Отдел „Вино“, Дирекция „Селскостопански пазари и механизми“ в Държавен фонд „Земеделие“. Със Заповед № 1650/01.08.2019 г. органът по назначаване е прекратил правоотношението ѝ, но заповедта е била отменена като незаконосъобразна, с влязло в законна сила на 14.02.2020 г. Решение № 6443/31.10.2019 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 9324/2019 г. (л. 6). Със Заявление, вх. № 02-6500/8520, от 25.02.2020 г., по описа на ДФ „Земеделие“ (л. 29) ищецът Н. е изразила писмено желанието си да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, но по това заявление органът по назначаване е бездействал. Издадена била от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ ЗАПОВЕД № 74, с дата 13.03.2020 г. (л. 33), без поставен изходящ номер или друга сигнатура от деловодството на ДФ „Земеделие“, според диспозитива на която Д. Д. Н. се възстановява и допуска до работа на длъжността „началник“ Отдел „Вино“, Дирекция „Селскостопански пазари и механизми“, считано от 13.03.2020 г. В долната лява част от тази заповед обаче, е записано (с подпис на ищеца), че тя е връчена на 13.04.2020 г., т.е. – един месец след датата, посочена като дата на издаване (постановяване). Ответникът представи споменатото вече Извлечение от Заповед № 03-РД/857, от 25.02.2019 г., видно от което на Д. Д. Н. е била определена основна заплата от 2 305 лева. Именно на този размер ищецът основава размера на исковата си претенция. Това е и размерът, който ответникът счита за релевантен.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, приема от правна страна следното.

Исковата молба е процесуално допустима за разглеждане, а по същество е и основателна.

Претендираното вземане е свързано с отменено от Административен съд София – град, по адм. дело № 9324/2019 г., с Решение № 6443/31.10.2019 г. прекратяване на служебното правоотношение на ищеца, на длъжността „началник“ Отдел „Вино“, Дирекция „Селскостопански пазари и механизми“, ДФ „Земеделие“ и заявената в резултат на това воля от служителя, за възстановяване на същата длъжност. Заявление, вх. № 02-6500/8520, от 25.02.2020 г. е предявено в рамките на двуседмичния срок по чл. 122, ал. 1 ЗДСл, тъй като съдебното решение е влязло в законна сила на 14.02.2020 г. Тези факти не се оспорват от ответника и Съдът ги установява по несъмнен начин от наличните писмени доказателства. Според разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ЗДСл., „при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение“. Нормата очевидно е императивна и съответният орган по

назначаване дължи неотменимо да издаде съответния индивидуален административен акт, с който да възстанови държавния служител на заеманата преди уволнението длъжност, както и да го допусне да изпълнява служебните си задължения. В случая, по заявлението от 25.02.2020 г. Съдът приема, че изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е извършил тези действия реално, едва на 13.04.2020 г. – датата, на която Заповед № 74/13.03.2020 г. е била надлежно връчена (съобщена) на ищеца Н.. Това е така, защото едва след като бъде уведомен, че органът по назначаване е издал съответен акт по чл. 122, ал. 1 ЗДСл., заявителят може да упражни правото си да се яви физически на работното място и да упражнява длъжностните си задължения. Без редовно уведомяване по реда на чл. 61, ал. 1, вр. чл. 18а, ал.ал. 7-10 АПК актът не може да произведе каквото и да било правно действие. Обстоятелството, че изпълнителният директор е подписал Заповед № 74 с посочена дата на издаване 13.03.2020 г. е ирелевантно по отношение обезщетяването на имуществени вреди, на основание чл. 122, ал. 3 ЗДСл. Ответникът не твърди, не установи и не доказва, че: действително е издал заповедта на 13.03.2020 г.; положил е усилия да съобщи същата на ищеца своевременно, но по обективни причини това се оказало невъзможно. В тази връзка исковата претенция се явява основателна и доказана за периода от 25.02.2020 г. (датата, на която е заведено в деловодството на ДФ „Земеделие“ Заявление, вх. № 02-6500/8520, от 25.02.2020 г.), но до 12.04.2020 г., тъй като на 13.04.2020 г. ищецът Д. Н. реално (действително) е била възстановена на длъжността и е допусната до работното място – чл. 122, ал. 3 ЗДСл. Претенцията за обезщетяване и за датата 13.04.2020 г. се явява неоснователна, и подлежи на отхвърляне. Според нормата на ал. 3, чл. 122 ЗДСл. размерът на обезщетението се изчислява върху „основната заплата от деня на явяването на работа, до действителното му допускане да изпълнява служебните си задължения“. Каза се, че основната заплата, съгласно тези изисквания е била в размер на 2 305 лева месечно, което означава, че за периода от 25.02.2020 г., до 12.04.2020 г. (един месец и 18 дни) дължимото обезщетение следва да бъде определено на 3 770 лева, така както се претендира от ищеца. Върху така определения размер ответникът дължи и заплащане на законните лихви, считано от датата на подаване на исковата молба – 29.04.2020 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

Така очертаният изход на съдебния спор определя като основателно и заявеното от ищеца искане за присъждане на разноски -1 000 лева адвокатско възнаграждение (л. 5, л. 40), срещу размерът на което процесуалният представител на ответника не е възразил.

Водим от горните съображения Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Д. Д. Н., ЕГН: [ЕГН] сумата от 3 770 лв. (три хиляди, седемстотин и седемдесет лева), на основание чл. 122, ал. 3, вр. ал. 1 от Закона за държавния служител, представляваща обезщетение за имуществени вреди, за времето, през което не е допусната да изпълнява длъжността „началник“ Отдел „Вино“, Дирекция „Селскостопански пазари и механизми“ – 25.02.2020 г., до 12.04.2020 г., заедно със законните лихви, считано от 29.04.2020 г., до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да възстанови на Д. Д. Н., ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: